

Vzpomínky Marie Duží

SOFSEM mi dal hrozně moc cenného. Především, byl to tenkrát takový ostrůvek svobody a živé vody v té neurvalé normalizační šedi a beznaději. Po lidské stránce mne nesmírně oslovovalo to, jak se lidé na SOFSEMu k sobě chovali. Laskavě, přátelsky, s respektem jeden ke druhému, žádná hrubost se nepřipouštěla a jako třešnička na dortu ten úžasný humor. Po stránce odborné to byla dokonalá zimní škola informatiky s širším rozsahem i mimo tento obor. Co se objevilo ve světě nového, to nějak prošlo Sofsemem a člověk byl v obraze, i když neměl přístup k literatuře. A také velká plejáda přátel, z nichž sice již mnozí odešli do království nebeského, ale na které mám velice hezké vzpomínky.

Rovněž dodnes čerpám z toho umění udělat dobrou presentaci (se silným nábojem - jak říkáš). Oživit něčím humorným, obrázkem, vypíchnout to nejdůležitější a nebabrat se v nepodstatných technických detailech. Vidíš, zítra jeden můj šikovný doktorand obhájí disertaci. Když jsem s ním probírala jeho presentaci, vzpomněla jsem si opět na SOFSEM a tyto zásady mu vštěpovala. Úplně jsem mu to překopala. :)

...

Ještě jsem si uvědomila, že AntiSofsem mám (kromě Chytila :) spojen s Moravským triem. A také se sborovým zpěvem pod vedením Jardy Pokorného: např. Óda na Sofsem (Óda na radost), nebo na melodii kanadské hymny skladba na počest Ivana Brůhy (přijel tenkrát z Kanady). Ale kde a kdy to bylo ?

Přikládám jednu fotku ze Sofsemu, kterou dal na Facebook Tomáš Vlk, když zemřel Petr Hájek, a k tomu napsal toto:

26. prosince 2016

Ve věku 76 let zemřel skvělý matematik, logik a varhaník profesor Petr Hájek.

Moje vzpomínka na Petra Hájka je spojena s jazzem. Na softwarovém semináři SOFSEM jsme spolu s Bobo Mannovou, Jardou Pokorným a Alešem Křenkem prováděli večer jazzu a poezie. Když jsme skončili, přišel k nám Petr Hájek a díval se do not, ze kterých jsme hráli (klasická A4 z fakebooku - melodie s akordy). Zkoumal to asi půl minuty a pak se na nás obrátil z otázkou: "A kde jsou všechny ty notičky, co jste hráli?".

Fotku, která zachycuje tenhle okamžik, jsem někde založil, ale našel jsem jinou, kde Petr Hájek sleduje Pavla Maternu, kterému se v hlavě honí naprosto stejná otázka.

